

Narodili sa 11. 7. Denis z Neniniec, 12. 7. Klára zo S. Plachtiniec, 15. 7. Sofia z V. Krtiša

Blahoželáme 22. 7. Magdalénom, 23. 7. Olgám, 24. 7. Vladimírom, 25. 7. Jakubom, 26. 7. Annám a Hanám, 27. 7. Boženám, 28. 7. Krištofom

Opustili nás 16. 7. Apolónia Lánska, nar. v r. 1928 z M. Kameňa

Spí sladko, braček náš

"Kto s Tebou žil, ten vie, čo stratil.
Už nepohladiš, neporadiš,
pustý je domov, smutno v ňom...
Spomienky bôľne zostali len.
Odišiel si rýchlo, ako keď
zhasne sviečka ..."

Tretieho júla nás navždy opustil brat
a otec JÁN TÓRÓK z Bátorovej.
S úctou a láskou na neho spomínajú:
sestry Julka, Terka, Valika s rodinami
a syn Janko.

Je ticho po bolesti

"Unavené srdce ťažkou chorobou
prestalo biť, nebolo lieku,
aby ďalej mohlo žiť."

S hlbokým zármutkom oznamujeme,
že 4. 7. 2013 zomrel náš milovaný otec,
starký, prastarký a brat
ADOLF DATKO z Veľkého Krtiša
vo veku 74 rokov.

Touto cestou z celého srdca ďakujeme
všetkým príbuzným a známym
za prejavenú sústrasť a kvetinové dary.

"V našich srdciach navždy ostala
bolestivá rana z jeho odchodu."

Smútiaca rodina

Spomienky nevybledli ani po rokoch

"Osud vie byť niekedy veľmi krutý,
už nevráti nikdy späť, čo nám vzal.
Zostanú nám len spomienky a v srdciach
veľký žiaľ. Že čas všetko zahojí,
je len veľký klam, čím ďalej ubieha,
tým viac chýbaš nám. Spí sladko, drahý
náš, snívaj svoj večný sen,
v spomienkach sme pri Tebe každý deň."
Tridsať rokov uplynie 26. júla 2013,
odvtedy ako nás navždy opustil
náš milovaný JÁN OBROČNÍK zo Záhoriec.

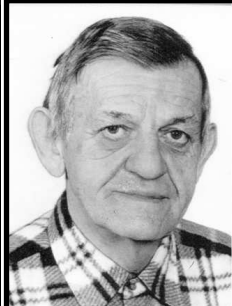
S láskou a úctou si spomínajú manželka,
syn s rodinou a švagriná so synom.

V našich srdciach si stále s nami

"Osud je občas veľmi krutý, nevráti,
čo raz vzal... Zostanú iba spomienky
a v srdci veľký žiaľ ..."

Dňa 28. júla 2013 si pripomenieme
1. výročie úmrtia nášho milovaného
manžela, otca, starkého, svokra a švagra
PAVLA HUDECA z Veľkého Krtiša.
S hlbokým žiaľom spomínajú: manželka
Lubica, synovia Vlastislav a Radovan
s manželkami, vnúčatá Patrícia, Bianka,
Radovan, Radana a ostatní príbuzní.

Na hrobe kahanček stále svieti

"Odišiel si rýchlo a nečakane ako vietor
v búrke, keď stromy láme. Bolestný je
pre nás Tvoj odchod náhly, v našich
srdciach ostaneš navždy s nami. Zavrela
sa kniha Tvojho života na 60. strane,
vtedy stíchol dvor, osirela záhrada i dom.
Ako ťažko je bez Teba, otecko žiť, keď
nemá, kto poradiť, potešiť. Na hrobe
kytka, kahanček svieti, spomienka Tvojich
detí."

Dňa 22. 7. 2013 si pripomínáme 3. výročie úmrtia
nášho milovaného ocina, manžela a starkého
PAVLA LIPTÁKA z Veľkého Krtiša.
S láskou spomínajú: dcéra a syn s rodinami a manželka

Cez slzy spomíname

"Už je to päť rokov, čo čierna zem Ťa
kryje, už sa Ťa nikto nespýta:
"Otec, ako Ti je?" Odišiel si, zbohom
si nám nedal, bez slova rozlúčky tiško
si zaspal. Nebolo Ti dopriate s nami
ďalej žiť, nebolo lieku,
ktorý by Ťa mohol vyliečiť."

Dňa 24. 7. 2013 si pripomínáme
nedožité 60 rokov JÁNA KYZÚRA
zo Senného.

S láskou a úctou spomína manželka,
deti Mirko, Mirka, Miška s rodinami, mama, sestra
Slávka s rodinou a vnúčatká Dianka, Mirko, Erik a Miška.

Bolesťou unavený, tiško si zaspal

"Žiarila z Teba láska a dobrota, budeš
nám chýbať do konca života. Aj keď už
nie si medzi nami, v našich srdciach žiješ
stále s nami. Bolesťou unavený, tiško si
zaspal, zanechajúc všetkých, ktorých si
rád mal. Za všetky Tvoje trápenia a bo-
lesti, nech Ti dá Pán Boh večnej milosti.
Šiel si na cestu bez návratu, kde každý
chodí sám, iba dvere spomienok si nám
nechal dokorán. Už niet návratu ani nádeje, len cesta k hrobu nás
k Tebe privedie. Len kahanček zapáliť, kytičku kvetov na hrob
môžeme Ti dať, chvíľu postáť a s láskou na Teba spomínať."

So smútkom v srdci si 27. júla 2013 pripomenieme
4. výročie od chvíle, čo nás navždy opustil náš milovaný
synček, braček, krstný syn, vnúčik a pravnúčik
MIŠKO MARČOK zo Senného.
Za tichú spomienku ďakujú a s láskou každý deň spomínajú:
maminka, ocko, brat Adrián, starí rodičia Marčokovci, starká
Evka, prastarká, krstní rodičia, strýko Peter a ostatní príbuzní.

Kto ho mal rád, nikdy nezabudne

"Hovorí sa, že čas zahojí všetky rany,
nie je to však pravda. V skutočnosti sa
s tou bolesťou človek len naučí žiť.
Kto ho poznal, spomenie si, kto ho mal
rád, nezabudne.

Žiješ v srdciach tých, ktorí Ťa milovali."
Dňa 16. 7. 2013 uplynul rok od smutnej
chvíle, kedy nás opustil náš drahý
JOŽKO DYMA z Potôčika.

S láskou a úctou spomína manželka,
svokra a ostatná smútiaca rodina.

Medový festival v Dolinke sa stáva stredoeurópskou oslavou medu

Medový festival v Dolinke sa pomaly dostáva do rokov dospelosti a s pribúdajúcimi rokmi mu pribúdajú aj hostia a návštevníci. Prichádzajú nielen z blízkeho okolia, ale z celého Slovenska a na tom tohtoročnom 14. ročníku tu boli včelári a hostia aj z Maďarska, Rumunska, Srbska i Čiech.

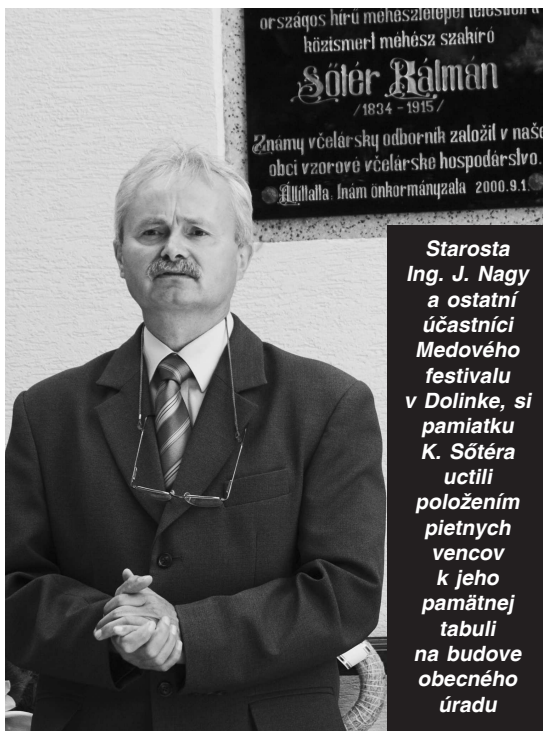
Prečo vlastne s medovým festivalom v Dolinke v roku 2000 začali, hovorí starosta obce Ing. József Nagy: *"S medovým festivalom sme začali na počesť svetoznámeho včelárskeho odborníka, spisovateľa a propagátora včelárstva v našom regióne Kálmána Sótéra. Narodil sa síce v Dubníku, ale dlhé roky pôsobil v našej obci a položil základy včelárstva u nás. Skúmal život včiel, venoval sa ich produktom i zaoberal sa aj ich anatómiou. Na základe svojich pozorovaní a poznatkov vydal aj svoje najznámejšie dielo Včela a jej život."*

Pocta K. Sótérovi

Tak ako každý rok, aj v sobotu 13. 7. 2013 čakal na návštevníkov bohatý program. Ten sa začal už o 9.00 hod sv. omšou venovanou včelárom a sv. Ambróziu. Po nej festival slávnostne otvoril Ing. J. Nagy za prítomnosti pozvaných hostí. Medzi pravidelných návštevníkov festivalu patrí aj Zsolt Simon, ktorý nám o jeho atmosfére i význame povedal: *"Teší ma, že sa z včelárstva vykryštalizovalo takéto podujatie, ktorého cieľom je osláviť včelu, včelárov a poukázať na to, že aj toto je súčasť vidieka. Ak sa aj vďaka takýmto podujatiam niekto pustí do včelárstva a výroby medu, je to úspech. To, že festival existuje a rozrástá sa už 14 rokov je v ľudoch a v tradícii. Je znakom aj toho, že včelárstvo v tomto regióne ma dlhú tradíciu. Je to však aj o tom, že ľudia sa radi prídu zabaviť. A keď sa podarí dobre skíbiť kultúru s históriou a umením, tak je to niečo úžasné. Som rád, že som mohol byť pri začiatku, pri zrode tohoto festivalu*

Deti ukázali svoje talenty

Dopoludňajší program bol vyhradený hlavne deťom a odborným prednáškam. Tie sa zaoberali čistotou a dezinfekciou úľov, ich okolia, čistotou pri práci s včelami a spracovávaní ich produktov. Na pódiu sa zatiaľ prítomným divákom predstavili deti v sólových i skupinových vystúpeniach v pásme s názvom Talenty Karpatskej kotliny. Vystúpili tu napríklad mladé speváčky zo Srbska či z Olovár, Čeboviec, hudobné teleso zo Súkromnej základnej umeleckej školy z Balogu nad Ipľom, ale aj 6-ročná Terezka z Vlachovej Lhoty. Tancom hravej včielky zaujala Fatima Marinyecová z Neniniec a potlesk si vyslúžili aj malí country

Starosta Ing. J. Nagy a ostatní účastníci Medového festivalu v Dolinke, si pamiatku K. Sótéra uctili položením piätich vencov k jeho pamätnej tabuli na budove obecného úradu

hodnotení dievčat brala na zreteľ nielen ich fyzický vzhľad, ale aj vedomosti o mede a včelách, zručnosť pri pečení medového koláča a aj ich celkový prejav pri samotnom predstavovaní sa. Členkou poroty bola aj vlnajúšia víťazka z Veľkých Túroviec Mária Kajaszová, ktorá nám o ročnom pôsobení na tróne medovej kráľovnej povedala:

"Počas môjho „vládnutia“ som vo svojej funkcii navštívila viacero miest doma i v zahraničí a veľmi sa mi to páčilo. Boli sme napríklad v Leviciach, v Szolnoku i na podobnom, i keď väčšom, Medovom festivale v Maďarsku a inde. Dozvedela som sa veľa nových vecí o mede i včelároch, o ich práci a spoznala som veľa nových ľudí. V mojom súkromnom živote sa nič nezmenilo. Stále študujem a úspešne som skončila druhý ročník. Dúfam, že sme teraz vybrali kráľovnú, ktorá bude dobre reprezentovať tento festival počas nasledujúceho roka."

Medová kráľovná spieva Beatles

Novou kráľovnou pre rok 2013 sa stala 17-ročná obyvateľka Opatovskej N. Vsi Terézia Tóthová. Študentka Gymnázia Hansa Solého v Komárne zaujala aj svojim spevom, keď sa nebála zaspievať Yesterday skupiny Beatles. Okrem spevu medzi jej záľuby patrí aj plávanie, tenis a dobrá kniha. Doma ju čakal mladší 12-ročný brat a na festival ju prišli povzbudiť rodičia, pričom otec Ladislav, neskrýval hrdosť nad úspechom svojej dcéry.

L. Tóth: *"Som rád, že sa nám spolu s manželkou podarilo vychovať takúto dcéru, ktorá sa iste v živote uplatní."*

(Pokračovanie na str. 4)

K pravidelným návštevníkom festivalu patrí Zs. Simon (v strede) i starosta Olovár Jozef Vízi, ktorý priviedol aj folklórny súbor. Spovedá ich novinárka z Ujszó Emese Ibos

a na začiatku pomôcť, aby sa to takto vykryštalizovalo. Dnes už má festival stabilných návštevníkov, ktorí sa sem každý rok radi vracajú a naozaj je to dobré podujatie pre túto oblasť i širší región."

Že má včelárstvo v okolí Dolinky takú popularitu i základňu, môžu tamojší obyvatelia vďačiť aj Kálmánovi Sótérovi, ktorého pamiatku si pozvaní hostia uctili tichou spomienkou a položením vencov k pamätnej tabuli na budove obecného úradu.

tanečníci z miestnej základnej školy. Diváci, ktorí postupne zaplnili prírodný amfiteáter nešetřili potleskom ani počas popoludňajšieho programu, kedy sa predstavili folklórne a spevácke súbory z Dolinky, Bušiniec i družobných obcí z Maďarska či Srbska.

Súčasťou medového festivalu sú aj súťaže, ktoré už neodmysliteľne k nemu patria. V súťaži o najlepšie agáty med porote najviac chutil od Jánosa Radosa z K. Kosíh. Na druhom mieste bol Albín Škerlec z Dolinky a tretí tiež domáci včelár

Gábor Bugyi. Rekordných 21 druhov zákuskov prihlásili cukrárky do súťaže o najlepší medový zákusok. Tradičným domácim receptom pripravený zákusok z družobnej Vlachovej Lhoty chutil najviac a odniesol si palmu víťazstva. Z nášho okolia najlepšie medové koláče pripravuje druhá Mária Kukučková z Bátorovej a na treťom mieste sa umiestnila Klára Radosová z Balogu nad Ipľom. Všetci prítomní však boli najviac zvedaví na súťaž o Medovú kráľovnú. V tomto roku o tento titul súťažilo 7 dievčat zo Slovenska i Maďarska. Porota pri

Divákovi sa páčili aj country tanec školákov z miestnej školy

(Dokončenie zo str.3)

Na druhom mieste skončila sympatická Gréta Katýiová z Olovár a tretie miesto si odniesla Hajnalka Poboriová z Vinice.

Po napínavej volbe Medovej kráľovnej priniesla divákovi uvoľnenie Szandi. Speváčka z Maďarska, kto-

rá je pomerne populárna aj na tejto strane hranice, sa prezentovala známymi hudobnými hitmi zo svetovej produkcie. Po nej sa predstavil aj folklórny súbor z Olovár a speváci operetných melódií. Pastvou pre oči i uši bolo vystúpenie tanečnej skupiny Copacabana

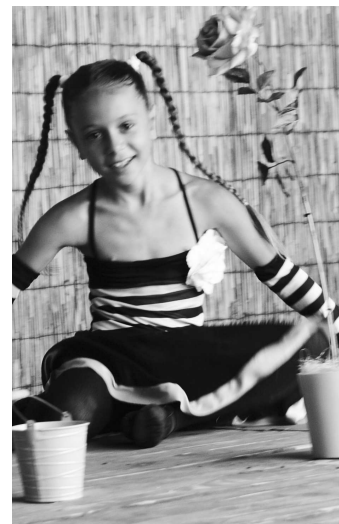
v rytme brazílskeho karnevalu. Upokojenie do radov divákov priniesol populárny Aladár Ocsko spolu s rodáčkou z N. Zámkov, v súčasnosti členkou budapeštianskeho komorného divadla Krisztínou Szeredi a operetnými i muzikálovými melódiami.

Najviac chutila tvarohová

Záver celého podujatia patril Medovému plesu, kde na počúvanie i do tanca hrala skupina z B. Ďarmôt BCITY BAND. Aby návštevníci vydržali tak, ako je to už zvykom, až do skorých ranných hodín, mohli sa počas celého dňa posilniť kvalitným poľovníckym gulášom, zemiakovými plackami či kvalitnými štrúdlami, ktoré od začiatku festivalu pešie Helena Škerlecová z Dolinky. V tomto roku sa mohla hrdiť aj regionálnou značkou kvality Hont.

H. Škerlecová: *"Dnes sme napiekli približne 400 kusov štrúdle - makovej, tvarohovej, orechovej a kapustovej. Najviac sa predáva tvarohová. Pripravili sme jej z 10 kilogramov múky a už máme iba posledné kusy,"* povedala nám už okolo obeda H. Škerlecová.

Tak ako sa rýchlo mňali chutné

Veselá včielka Fatima z Neniniec zaujala svojím tancom nad peľom

kusy štrúdle, tak rýchlo ubiehali aj minúty 14. ročníka Medového festivalu v Dolinke. A kým mnohí z návštevníkov ešte dospávali medový bál, starosta Dolinky Ing. J. Nagy spolu s organizačným štábom už v duchu začali pripravovať jubilejný 215. ročník medového festivalu 2014.

-René-

Tanečnice temperamentného tanca skupiny Copacabana z Budapešti upúťali nejednen pohľad

Kolektív pracovníkov Babičkinho dvora vo Veľkom Krtiši: "Sme dobrá partia a stále sme tu pre vás"

Na Babičkinom dvore, kde si stále môžete kúpiť čerstvé vajčká, mäso, potraviny, ale aj drogériu, víno a chutne sa najesť či na úrovni ubytovať, pracuje dobrý kolektív. Presvedčili sme sa o tom aj na grilovačke 11.7., na ktorú nás pozvali jeho pracovníci, aby aj takto utužili svoje vzťahy. Nad samotnou prípravou mali patronovať samotní pracovníci Penziónu u Babičky - Eva Bánayová a kuchárka Oľga Kúsková. Miesto na stretnutie si vybrali, samozrejme, v priestoroch svojej firmy, kde je pekný drevený altánok a gril vhodný aj na pečenie menšieho býčka či prasiatka. Každý, kto na akciu prišiel, prispel koláčmi, slanými pochútkami, vínom, i mäskom, ktoré profesionál-

Super atmosféru dopĺňali dobrotu z grilu Oľiny Kuškovej (vľavo) a jej pomocníčky Michaely Molnárovej (vpravo), čo ocenila aj vedúca prevádzky Eva Bánayová

O chutné jedlo a občerstvenie sa postarali sami pracovníci

ne na grile pripravila skúsená kuchárka O. Kúsková spolu s pomocníčkou Michaelou Molnárovou. Hoci mali už všetci po pracovnej dobe, pri chutnom grilovačkovom menu, na ktorom nechýbali pečené klobásky, kačka či zajac sa reč točila, nielen o súkromí, ale aj o práci. Zamestnanci dvora si vymieňali skúsenosti a navzájom radili, čo a ako zlepšiť, aby všetci zákaz-

O zábavu malí postarané aj tí najmenší

níci odchádzali z Babičkinho dvora obslužení a spokojní. S rovnakými pocitmi, plní elánu a nových nápadov ako zlepšiť svoju prácu odchádzali z akcie aj samotní pracovníci. Po nie práve ľahkých týždňoch, ktoré preživali spolu so svojou firmou, im dobre padlo trocha zábavy a relaxu v priestoroch svojej firmy, ktorá ponúka aj ďalšie možnosti na organizovanie podobných súkromných alebo firemných akcií - grilovačiek, svadieb, promócií, karov a podobne.

Pozn. red.: Odporúčame vám pozorne sledovať Pokrok, v ktorom budeme po dohode s vedúcim Babičkinho dvora v dostatočnom predstihu informovať o zaujímavých podujatiach pre verejnosť.

-JK-

TECHNOGYM®

The Wellness Company

END-USER FIRST!

If Technogym grows,
you grow too!

Z dôvodu prevzatia výroby polotovarov od nášho talianskeho dodávateľa a plánovaného prevzatia výroby od ďalších talianskych dodávateľov narastá objem prác pre TG E.E. na oddelení zvarovne.

Aktuálne preto do nášho tímu hľadáme zváračov na oddelenie zvarovne.

ZVÁRAČ

● NÁPLŇ PRÁCE, INFORMÁCIE O PRACOVNOM MIESTE:

- Príjem a vykladanie kovového materiálu,
- príprava materiálu na zváranie,
- zváranie oceľových rúrových profilov,
- konečná úprava zvarov, čistenie a vykonávanie skúšok kvality zvaru,
- bežná údržba a upratovanie pracoviska.

● ČO PONÚKAME:

- Nadštandardné odmeňovanie v regióne,
- zvýhodnenie za prácu v noci a za prácu na zmeny (práca na 3 zmeny),
- zvýhodnenia zamestnancov pracujúcich pre zamestnávateľa viac ako 1 rok,
- reštauračné stravovanie na každej zmene za výhodných podmienok,
- bezplatný vstup na plaváreň a do posilňovne vo Veľkom Krtíši,
- darčkové poukážky,
- firemné podujatia,
- ďalšie plnenia zo sociálneho fondu.

● POŽIADAVKY NA ZAMESTNANCA:

Požadované vzdelanie: stredoškolské bez maturity, stredoškolské s maturitou, nadstavbové / vyššie odborné vzdelanie
Zameranie, odbor: technické, strojárské zameranie výhodou
Skúsenosti / prax: skúsenosť so zváraním CO2 v štrukturovanej strojárskej spoločnosti výhodou, skúsenosť so zváraním predmetov pre interiérové využitie výhodou, skúsenosti so zvarmi s dôrazom na estetiku takisto výhodou

Osobnostné predpoklady a zručnosti:

- Ovládať pracovné postupy zvárania CO2 (nie bodovanie, ťahané zvary)
- Schopnosť čítania technickej dokumentácie/výkresov
- Zodpovedný prístup k práci, spoľahlivosť, flexibilita a ochota učiť sa.

Ďalšie požiadavky: Držiteľ zväračského preukazu ZM-1

V prípade záujmu zašlite Váš životopis
do 9. 8. 2013 na adresu:
Oddelenie ľudských zdrojov,
Technogym E.E., s.r.o., Priemyselný park M. Krtíš,
990 01 Malý Krtíš; alebo e-mailom:
personalne@technogym.com

Na nádvorí Zvolenského zámku sa 17. 6. 2013 pri príležitosti 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie uskutočnila "Cyrilometodiáda" - krajský festival záujmových a prezentačných aktivít. Festival sa uskutočnil pod záštitou predsedu BBSK Vladimíra Maňku. Súčasťou festivalu bolo aj vyhodnotenie a ocenenie amatérskej literárnej tvorby a čitateľských aktivít mládeže z jednotlivých regionálnych knižníc BBSK, spojených s korunovácia Kráľa pisateľov a Kráľa čitateľov Banskobystrického kraja. Hontiansko-novohradská knižnica A. H. Škultétyho a veľkokrtíšsky región reprezentovali Nikoleta Jakušová a Stanko Celleng. Prezentáciu kultúrnych, umeleckých, literárnych a čitateľských aktivít kraja bola vzdaná pocta nositeľom kultúrneho a duchovného rozvoja Slovenska.

Malí králi slova aj z Veľkého Krtíša

Kráľ čitateľov

Stanko Celleng, sa narodil 29. júna 2002 vo V. Krtíši. Navštevuje 5. ročník na ZŠ A. H. Škultétyho vo Veľkom Krtíši. Výborne sa učí, medzi jeho obľúbené predmety patria: literatúra, dejepis, biológia a anglický jazyk. Od svojich troch rokov plynule číta. Knihy sú jeho najväčšou láskou - slovanská mytológia od Juraja Červenáka mu učarovala natoľko, že častokrát prestáva vnímať svet okolo seba a so svojim priateľom Čiernym Roganom chýrečným lukostrelcom a nemilosrdným avarobjicom putuje do temných, duchmi a démonmi obývaných lesov za Hronom, kde sú na stope Krvavým psom, najukrutnejším avarským hrdlorezom. Rád však aj hrá počítačové hry a kreslí. Svoj voľný čas popri čítaní kníh venuje výrobe starovekých zbraní, pri ktorej preukazuje svoju zručnosť a zmysel pre detaily.

Kráľovná pisateľov

Nikoleta Jakušová sa narodila 22. júna 1999 vo V. Krtíši. Je žiačkou ôsmeho ročníka na ZŠ Komenského vo V. Krtíši, kde dosahuje výborné

učebné výsledky. Dejepis, slovenský jazyk, literatúra a výtvarná výchova sú predmety, ktoré má v škole najradšej. Svoje pocity o ľudoch a jemné detaily z prírody rada prenáša na papier, svojimi postrehmi, nápadiami a príspevkami obohacuje aj školský časopis Amosko. Vyniká tým, že krásu nachádza aj v tom, čo je pre ostatných ľudí príliš obyčajné. Úspešne sa zúčastňovala rôznych literárnych a recitačných súťaží. Vo voľnom čase sa okrem písania venuje aj výtvarnému umeniu. Jej kamaráti ju pokladajú za pozitívneho človeka aj preto, že na jej tvári nechýba úsmev ani jeden deň.

Králi odovzdali Cyrilovi a Metodovi dary typické pre veľkokrtíšsky región

Kráľ čitateľov priniesol na podujatie hnedé uhlie z Bane Dolina vo V. Krtíši. Nerastné bohatstvo okresu je hlavne v hnedom uhli, ktoré bolo základom rozvoja priemyselného potenciálu okresu. Veľký Krtíš vznikol ako banícke sídlisko začiatkom 60. rokov pri rovnomennej dedine.

Prvými obyvateľmi baníckeho mestiečka boli zväčša mladí, náborom do baní získaní technickí pracovníci, inžinieri, pracovníci geologického výskumu, baníci a stavbári. Ťažba hnedého uhlia v našom regióne ponúka obyvateľom tohto regiónu stále jednu z najväčších pracovných príležitostí.

Kráľovná pisateľov priniesla jedlé gaštany, ktoré sú úzko späté s najmenším mestečkom na Slovensku Modrým Kameňom nazývaným aj mestom gaštanových alejí alebo gaštanovým mestečkom, kde sú gaštany najvýraznejším symbolom mesta. Do M. Kameňa ich doniesli v období stredovekých nájzdov Turci, vtedy bol nad mestom vysadený prvý gaštanový rad. Obyvatelia M. Kameňa každoročne vzdávajú hold týmto stromom usporiadaním gaštanových slávností, ktoré sa rok čo rok tešia čoraz väčšiemu záujmu širokej verejnosti. Modrokamenská gaštanica je dnes najväčšou na Slovensku.

Text a foto: Hontiansko-novohradská knižnica V. Krtíš

Nikoletka Jakušová a Stanko Celleng zažili vďaka svojej záľube nezabudnuteľné zážitky

Korunovácia kráľovien a kráľov prebehla na zvolenskom zámku

Literárne Leto 2013

Kvapka osviežila horúce popoludnie

Členovia Literárneho klubu Kvapka sa 18. 6. 2013 v Klube dôchodcov vo V. Krtíši o 14.00 hod. stretli s členmi KD na ďalšom literárnom popoludní, ktorým si spríjemnili horúce júnové dni.

Tieto podujatia organizuje Hontiansko - ipel'ské osvetové stredisko vo V. Krtíši v spolupráci s literárnym klubom Kvapka pri HIOS-e a Klube dôchodcov vo V. Krtíši pravidelne každé ročné obdobie.

Opäť nechýbalo ani hudobné spestrenie o ktoré sa postaral metodik HIOS-u Andrej Babiar hrou na fujare, flaute a gajdách a dve ľudové piesne zaspievala Tatiana Kuchtová odborná pracovníčka z KD. Tvorbu,

ktorú si jednotliví účinkujúci na Literárne leto pripravili, sa niesla v znamení vzťahov matky a dieťaťa. Ako prvý recitoval Peter Gašparovič básň Detvan od Andreja Sládkoviča, ktorá všetkých prítomných príjemne naladila. Po ňom sa účastníkom tohto kultúrneho podujatia predstavila básňou z vlastnej tvorby duša týchto

podujatí Evka Šoóšová - Básne o deťoch. Po próze autora, ktorý pôsobil aj v našom regióne Fraňa Kráľa siahla Eva Filipová a predniesla úryvok z knihy Čenkovej deti. Anna Turanová si vybrala básne Emila Rončáka: Zažil som šťastie matky a Hľadíme s citom. Magdaléna Grančajová si vybrala prózu anglického autora Jamesa Petersona - Denník a Eva Žigová na záver predniesla básne zo zbierky Blízky a ďaleký, ktorej autorkou je rodáčka z D. Strehovej Tatiana Blichová rod. Bateľová.

-HIOS AB-

Najlepší futbalisti medzi policajtmi sú dopraváci

Už po tretí raz v rámci Dňa polície zorganizovalo Okresné riaditeľstvo policajného zboru vo V. Krtíši (OR PZ) futbalový turnaj o Pohár riaditeľa OR PZ. Vďaka ústretovosti riaditeľky Spoločnej školy v M. Kamení Mgr. Márii Žiškovéj sa na ihrisku s umelou trávou v tejto škole zišli v piatok 28.6. družstvá z Obvodného oddelenia PZ vo V. Krtíši (OO PZ), OO PZ v D. Strehovej, OO PZ vo Vinici, Okresného dopravného inšpektorátu vo V. Krtíši a Odboru kriminálnej polície OR vo V. Krtíši aj so svojimi fanúškami, aby si zmerali sily na tomto prestížnom turnaji.

Turnaj sa hral systémom každý s každým, pričom na ihrisku mohlo byť v každom mužstve po 5 hráčov. Mužstvá tak odohrali 4 zápasy, ktoré rozhodovali o konečnom poradí v turnaji. Neúctnostné súboje značne uberali sily hráčom, ktoré si mohli doplniť chutnou kapustnicou, ktorú pre nich pripravili pracovníci reštaurácie Vlk z Neniniec, podobne ako aj občerstvenie po skončení futbalových zápasov, za čo si vyslúžili veľké poďakovanie. Najlepšie si sily rozložili a najviac futbalového kumštu ukázali hráči z družstva ODI V. Krtíš vedení futbalovým zariadencom pplk. PhDr. Dušanom Vladovičom, ktorí sa stali celkovými víťazmi 3. ročníka turnaja o Pohár

riaditeľa OR PZ. Na druhom mieste skončili policajti z OO PZ V. Krtíš a z tretieho miesta sa tešili ich kolegovia z OO PZ vo Vinici. Strelecky sa najlepšie presadil Vladimír Juhoš z OO PZ vo V. Krtíši, ktorý sa stal najlepším strelcom a v bráne sa najviac darilo Igorovi Katimu z D. Strehovej. Pohár víťazom i vecné ceny najlepším družstvám i oceneným jednotlivcom odovzdával riaditeľ OR PZ vo V. Krtíši plk. JUDr. Pavel Bella, PhD.

Aj keď počas lútych bojov na trávniku došlo k niektorým drobným zraneniam, celý turnaj sa niesol v duchu fair play a vládla tu priateľská atmosféra, ktorú podporovali

slušným povzbudzovaním aj fanúškovia jednotlivých mužstiev. Aj keď hráči vydali na ihrisku takmer všetky sily, rezká hudba diskotéky, ktorú pre nich pripravil ich kolega Braňo Danko im vliala nový oheň do žíl. Pri dobrej hudbe, výbornom občerstvení a v peknom prostredí sa účastníci turnaja i ďalší hostia Dňa polície dobre zabávali do neskorých večerných hodín. Vďaka za to patrí hlavným organizátorom, sponzorom i Základnej organizácii odborového zväzu polície pri OR PZ V. Krtíš, ktorá sa tiež podieľala na organizovaní a spolufinancovaní tohto turnaja.

-René-

Foto: OLGA ŠIKETOVÁ

Strelecky sa najviac darilo Vladovi Juhošovi z OO PZ V. Krtíš

Diplom a spomienkové darčeky najlepšiemu brankárovi Igorovi Katimu z OO PZ D. Strehová, podobne ako aj všetkým oceneným družstvám, odovzdával riaditeľ OR PZ V. Krtíši plk. JUDr. Pavel Bella, PhD., (vľavo)

Z celkového prvenstva sa tešili príslušníci ODI OR PZ V. Krtíš

Striebro si vybojovali policajti z OO PZ V. Krtíš

Obvodné oddelenie policajného zboru vo Vinici obsadilo tretie miesto

Deti sa zabávali, súťažili a našli aj zlatý poklad

Aj keď s oneskorením, ale v o to krajšom počasí, zorganizovalo Okresné riaditeľstvo PZ vo Veľkom Krtíši 8. 6. 2013 v peknom areáli futbalového štadióna v Sklabinej oslavy Medzinárodného dňa detí.

Na deti čakal kopec súťaží a zábavy

Ešte pred príchodom detí rodičia pripravili nafukovacie hrady, stanovišťa na súťaže a taktiež chutné občerstvenie pre veľkých aj malých. Okolo desiatej hodiny sa už zišli všetky deti pripravené dobre si zasúťažiť a zabaviť sa. Hneď na úvod, ešte pred začiatkom súťaží, dostalo každé dieťa pekné darčeky, aby ani jedno z nich nebolo smutné, ak by sa mu aj v súťažiach nedarilo. Aby sa deti pred súťažami posilnili, bola pre každé z nich pripravená chutná desiata a potom sa už mohli začať súťaže. Súťažilo sa v skákaní vo vreci, hádzaní na cieľ a tí najmenší namiesto vreca, dostali do rúk naberačky s loptičkami. Rodičia samozrejme silno povzbudzovali svojich reprezentantov, ktorí do svojich výkonov da-

Vysmiate detské tváričky boli pre organizátorov najväčšou odmenou

Veselo bolo počas celého dňa

li naozaj všetko. Po súťažiach boli všetci príjemne unavení a ešte pred vyhlásením výsledkov čakalo deti jedno milé prekvapenie, ktoré im rozžiariło očka. Bol to veľmi milý Šašo Jašo (Vlastimil Krajčí), ktorý mal pre deti pripravené pekné

predstavenie, do ktorého zapojil deti ale aj rodičov. Deti so šašom nielen súťažili, ale aj tancovali a spievali. Potom najlepší zo súťaží dostali pekné ceny a diplomy a pre všetky ešte bolo pripravené zaujímavé vystúpenie kynológov so šikovnými štvornohými pomocníkmi. Deti so záujmom sledovali ako psy vedia vyhľadať páchatela, ale aj drogy a výbušniny. Veľký úspech mali aj nafukovacie hrady, ktoré mohli deti využívať a skákať v nich počas celého dňa. Pred ukončením dňa si deti ešte zasúťažili o sladkú odmenu v súťaži Zlatokop, kedy hľadali po areáli ukryté zlaté kamienky, ktoré mali možnosť vymeniť za cukríky. Deti sa rozpíchlí po areáli a pozorne prezreli takmer každý kúsok okolo ihriska. Niektorí sa vracali s riadnym úlovkom, za ktorý dostali sladkú odmenu. Veľkí, ale aj malí si mohli nakoniec pochutnať na výbornom guláši, ktorý sa pripravoval už od skorého rána. O tom že sa akcia vydarila, svedčili najmä vysmiate detské tváričky, ktoré boli najväčšou odmenou pre organizátorov akcie.

-KATARÍNA NYÉKIOVÁ-

Venujme deň deťom

Práca počká kým ukážeš dieťaťu dúhu, ale dúha nepočká, kým dokončíš prácu.
(Joan O'Hara)

Medzinárodný deň detí je u nás oslavovaný od roku 1952 a mnohí z nás ho zažili v rôznych podobách. 1. jún bol (a aj je) dňom, kedy sme ako žiaci písali odkazy pre učiteľov, že skúšať je v tento deň neprípustné. Obdarení sladkosťami sme si vychutnávali náš deň. A potom prišiel čas, kedy sme sa stali dospelými a pripravovali radosť a prekvapenie svojim deťom. Tohtoročný začiatok júna počasie nepriale aktivitám pre deti. A tak sa stalo, že deti počas svojho sviatočného víkendu mohli vidieť dúhu - zázrak vody a svetla, ale nie všade sa podarilo vnieť pre deti smiech, šťastie a hry.

V Modrom Kameni sa organizátori pre nepriaznivé počasie rozhodli podujatie pre deti odložiť na predposlednú júnovú sobotu a zorganizovali akciu pod názvom Venujme deň deťom. Cieľom bolo pripraviť pre deti deň plný súťaží, hier, radosti a zábavy spolu so svojimi rodičmi a kamarátmi. Do príprav sa zapojilo mnoho nadšencov - kultúrna komisia pri MZ, športovci, učitelia ZŠ s MŠ a ZUŠ v Modrom Kameni. Výsledok potešil všetky deti, ktoré sa zaregistrovali a dostali kartičku s označnými stanovišťami, ktoré mali za úlohu absolvovať.

Deň venovaný deťom otvoril moderátor podujatia modrokamenský spisovateľ PaedDr. Ján Fekete. Sotva sa deti rozišli po námestí, obloha vyslala prvé kvapky a vyzeralo to tak, že dážď povie posledné slovo a podujatie ukončí. Slova sa u-

jal moderátor a v sále kultúrneho domu začal s deťmi prvé kolo súťaže o najlepšieho futbalového strelca do bránky, víťazov čakala za odmenu jeho kniha o modrokamenskom futbale. Ostatní si zatiaľ mohli vyskúšať zahrať si na hudobnom nástroji, a tak absolvovali stanovište - Dom hudby. Potom sa počasie umúdrilo a deti spolu s rodičmi mohli prežiť skvelý deň. Na Lipovom námestí a v blízkom parku boli pripravené rôzne stanovišťa pre všetky vekové kategórie - Gaštanček, Pohoda, Školáčik a Slniečko. Deti si vyskúšali možnosť prejsť prekážkovou dráhou, hľadali cestu pomedzi kužielky, zachraňovali „žabieho princa“, hrali sa s loptou, behali, skákali. Na hokejbalovom ihrisku sa pokúšali prekonať kľúčovaním brankára a maľovali kriekou na mantinely. Ti najmenší s veľkou radosťou vyskúšali svoje schopnosti na odrážacích motor-

kách. A tak sa celý deň súťažilo a aj tancovalo. Odmenou za zdolanie prekážok boli cukríky. Veľké nadšenie a výkriky sa ozývali zo skákacieho hradu a z detí sa nebadane stávali rôzne zvieratká, rozprávkové postavičky, strašidelné bytosti. To vďaka dievčatám, ktoré im tvár vymaľovali podľa fantázie a predstáv. Najväčším zážitkom pre deti bola možnosť

previesť sa na štvorkolke. A kto súťaží a športuje, veru aj vyhladne. Deti spolu s rodičmi preto nevynechali stanovište s občerstvením, kde im kuchárky so školy pripravili chutné pampúšky, lokše a čaj. Kto sa rozhodol odložiť prácu a spoločne s deťmi prežiť pekný deň, neofutoval. Videl dúhu v očiach svojich spokojných detí.

- Mária Balázová -

Deň venovaný deťom otvoril PaedDr. Ján Fekete

Nechýbal ani tanec

Počas dňa boli pripravené rôzne stanovišťa pre všetky vekové kategórie

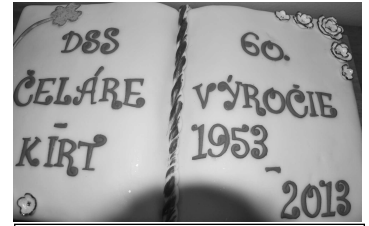
Najväčším zážitkom pre deti bola možnosť previesť sa na štvorkolke

Domov sociálnych služieb Čeláre - Kirt' si pripomenul svoje šesťdesiatiny

Boľavé duše liečia v krásnom prostredí

Keď prvý majiteľ kaštiela a lesoparku v Kirti gróf Keglovich postavil svoj kaštieľ a založil lesopark určite ani on, ani ďalší bývalí majitelia kaštiela veľkostatkári Dr. Zágonyi Barra Károly a Stühmer Jenő, nemohli tušiť, že aj po vyše sto rokoch bude o ich majetok vzorne postarané, dokonca bude zveľadený. Nemohli predpokladať, že tu, aj v čarovných zákutiach nádherného parku budú nachádzať už šesť desaťročí pokoj a duševnú rovnováhu ľudia, ktorí ju z rôznych príčin majú narušenú alebo ju stratili pod ťarchou osobných tragédií, otrasov či dedičných chorôb, a tak z neprekonateľných príčin nemohli zostať žiť vo svojich rodinách. Z pôvodného kaštiela po druhej svetovej vojne ostala iba správcovská budova, ktorá je do dnešného dňa chránená pamiatkovým úradom pre čisté prvky barokového slohu. Od roku 1953 budovy s krásnym areálom slúžia duševne a telesne postihnutým mužom a ženám, z ktorých mnohí nemali meno, rodný list, zdravotnú dokumentáciu, skrátka ich identita bola neznáma.

● Sladký "rodný list" zariadenia v podobe chutnej torty

Zoltán Végh, MUDr. Roman Schmidt a MUDr. Ladislav Koller. Zo spolupracovníkov zariadenia bola ocenená práca obvodného lekára MUDr. M. Baltazára, psychiatrický MUDr. Miloty Farbiakovovej, farára Mgr. Ján Hrablaya, riaditeľky DSS Femina Veľký Blh JUDr. Jany Markovej, riaditeľa DSS Sloven Slávnica JUDr. Emila Gašpáreka, riaditeľa ZOO Bojnice Ing. Milana Šovčíka a zverolekára MVDr. Zdenka Medveda.

Verejné poďakovanie za náročnú prácu patrí všetkým bývalým zamestnancom zariadenia DSS Čeláre - Kirt'. Z prvého oddelenia to boli: Eva Sudárová, Helena Záchenská, Monika Geregaiová, Helena Lupová, Katarína Dolová, Emília Záchenská a Iveta Ganyová. Z druhého oddelenia: Terézia Kukučková, Margita Geregaiová, Alžbeta Ballová, Elena Václaviková, Kvetoslava Bánová, Viera Strungová a Mária Rechová. Z tretieho oddelenia: Katarína Kišová, Valéria Mondoková, Margita Tóthová, Katarína Marková, Kvetoslava Ivanová, Soňa Hudecová, Emília Ostrihoňová a Jolana Klincsová. Zo štvrtého oddelenia: Edita Ambróziová, Júlia Badová, Jolana Badová, Helena Belá, Mária Adamová, Agnesa Adamová, Klára Hrubíková, Jolana Dráxlárová a Katarína Adamová. Ocenené boli aj administratívne pracovníčky: Anna Bánová, Jolana Lőrincová, Milena Ivanová, Eva Komorovská, Mária Vámošová, Aneta Oravcová, Klára Juhászová, Katarína Pulaiová a Alžbeta Lavríková; kuchárky Margita Galčíková, Eva Kalmánová, Anna Záchenská a Katarína Kováčová. V pracovni pracovali: Júlia Kováčová, Marta Oravcová, Margita Bagdalová, Marta Vargová, Bernadeta Makšiová a Margita Adamová. O údržbu sa starali: Juraj Králik, Štefan Lőrinc, Miroslav Toman, Štefan Bagdal, Juraj Suja, Ing. Ladislav Vámoš, Miroslav Hukel a Jozef Lajtoš. Na výchove pracovali: Eva Boríková, Piroška Lőrincová, Peter Somor, Alžbeta Čóriová, Valéria Lajtošová a Olga Majorošová. Všetkým súčasným aj bývalým zamestnancom zariadenia patrí obdiv a vďačnosť za vykonanú prácu, za ľudský prístup a obetavú starostlivosť, ktorá sa odzrkadľuje vo vďačných tvárach klientov. Prekrásne prostredie je tiež vizitkou šikovných rúk pracovníkov, ktorí tu zanechali svoje stopy aj po odchode na zaslúžený odpočinok. O tom, že mnohí svoju prácu vykonávali naozaj s láskou, svedčí aj to, že hoci už v zariadení prestali pracovať klienti ich dlho spomínali a hľadali. Vďaka a spomienku si zaslúžia aj tí, ktorí už nie sú medzi živými.

(Pokračovanie na str.7)

● Predseda BBSK Vladimír Maňka spolu s riaditeľkou DSS Čeláre - Kirt' PaedDr. Anastáziou Boríkovou poďakovali farárovi Mgr. Jánovi Hrablayovi za duchovnú pomoc a podporu klientom aj zamestnancom

V päťdesiatych rokoch vtedajšia budova, v ktorej bola umiestnená kuchyňa a jedáleň, vyhovovala len sčasti. Pomocné budovy boli tiež chatrné. Sviťilo sa v nich petrolejovými lampami, nakoľko jednosmerný prúd, ktorý bol zavedený z blízkeho mlyna, bol veľmi slabý a nedalo sa večer pri ňom pracovať. Voda sa nosila do budov z dvoch studní, lebo vodovod nebol zavedený. Pralo sa ručne v troch korytách na rieke Ipeľ. Tieto ťažkosti musel prekonávať tím pracovníkov, ktorý sa staral o 45 duševne a telesne postihnutých mužov a žien.

Budovy boli veľmi chatrné a kúrilo sa pieckami na drevo. Zamestnankyne, ktoré väčšinou boli rádoce sestry, za pomoci obyvateľov prali ručne na dvore v troch korytách a bielizeň pláchali na rieke Ipeľ, keďže vodovod tu nebol. Pracovníci zariadenia začínali vo veľmi ťažkých podmienkach a zlepšenie nastalo len v ostatných desaťročiach.

V súčasnosti sociálne zariadenie dokáže zabezpečiť sociálnu starostlivosť s celoročnou formou pobytu pre 106 zdravotne postihnutých občanov s duševnými poruchami a poruchami správania, s Hungting-tonovou chorobou a schizofréniou. Prijímatelia sociálnej služby sú ubytovaní v piatich samostatných obytných budovách. Piate oddelenie funguje ako prípravné centrum podporovaného bývania, kde sú umiestnení klienti s vyššou mierou samostatnosti a sociálnu službu pre nich

zabezpečuje kvalifikovaná kolektív.

Milá slávnosť pri príležitosti 60. výročia založenia Domova sociálnych služieb v Čelároch - Kirti sa konala 27. 6. 2013, kde riaditeľka PaedDr. Anastázia Boríková v spoločenskej miestnosti privítala na bohatej recepcii zástupcov zriaďovateľa Banskobystrického samosprávneho kraja na čele s jeho predsedom Vladimírom Maňkom a poslancami za náš kraj MUDr. Ondrejom Kollárom, MUDr. Mirkom Trojčákom a Lászlom Jámborom. Prítomní boli tiež vedúci odboru sociálnych politík PhDr. Pavel Červienka, okresný predseda strany

Dôležité momenty zo života sociálneho zariadenia a jeho pracovníkov sú zaznamenané nielen v kronike, na fotografiách a médiach, ale aj na rôznych nosičoch a tiež na filme, ktorý v deväťdesiatych rokoch natočil Ing. Ivan Vredík. Vo filmovom dokumente sú, samozrejme, hlavnými hrdinami klienti zariadenia, ktorí sú tu zachytení realisticky a s láskavým humorom prezentujú seba, svoje aktivity a v konečnom dôsledku spokojný a zrejme aj šťastný život, ktorý je na míle vzdialený od toho nášho hektického a uponáhľaného.

Krásne a nezabudnuteľné momenty zariadenia vo svojej prezentácii pripravila Mgr. Anna Hukelová a zostanú navždy spomienkou na to, ako sa tu začínalo, ako sa postupne zariadenie budovalo a udržiavalo v takom stave, aby pracovníci aj klienti mali vytvorené vhodné podmienky pre prácu a pokojný život. Poďakovanie za to patrí predovšetkým zriaďovateľovi BBSK a samozrejme veľkému zástupu ľudí, ktorí tu za 60 rokov pracovali pod vedením

● Oceneným bývalým zamestnancom poblahoževal Vladimír Maňka

Smer SD V. Krťš Lubomír Haško, starostovia obcí: Jozef Filip z Kováčoviec, Jozef Vízi z Olovár, Vojtech Ádam z Čelár - Kirti, Pavol Suchánsky z Kiarova, Štefan Chudý z Glabušoviec, Tibor Černík z Vrbovky, Ing. Zoltán Végh z Bušíniec a Marián Galo zo Zomboru. Milá slávnosť sa vydarila aj vďaka štedrým sponzorom, ktorým aj touto cestou vedenie zariadenia srdečne ďakuje, bez pomoci, ktorých by sa nepodarilo podujatie urobiť na takej vysokej úrovni. Srdečná vďaka patrí aj všetkým zamestnancom za prípravu podujatia, navčičenie kultúrneho programu s klientmi ako aj chutné výrobky na slávnostnom stole.

viacerých vedúcich a riaditeľov. Veľkú vďaka si zaslúžia aj všetci spolupracovníci, lekári a bývalí zamestnanci zariadenia, z ktorých mnohí prijali pozvanie na stretnutie, a tak si mohli osobne prevziať dakovný list a darček z rúk predsedu BBSK Vladimíra Maňku a riaditeľky PaedDr. A. Boríkovovej. Boli to: predchádzajúci riaditeľ zariadenia Kazimír Sabadoš a bývalý vedúci výchovy učiteľ Mgr. Ondrej Strapka. Z bývalých riaditeľov, ktorí zariadenie viedli je vhodné spomenúť: Gustáva Steindla, Jána Vojtecha, Ladislava Monosza, Ladislava Ďurika a JUDr. Zlaticu Šalátovu. Ako lekári tu pôsobili MUDr. Mikuláš Baltazár, MUDr.

● Hostia si so záujmom pozreli kultúrny program, ktorý s klientmi navštívili pracovníci zariadenia

(Dokončenie zo str.6)

Medzi vzácných hostí na recepcii a následnom kultúrnom programe patrili predseda VÚC BBSK Vladimír Maňka, ktorý v tomto zariadení bol po prvý raz a na margo slávnostného podujatia ale aj fungovania zariadenia pre Pokrok povedal: **"Počas šesťdesiatich rokov zažilo zariadenie aj veľmi ťažké časy. Jeho pracovníci a najmä vedenie to ani dnes nemá ľahké. Dôležité je ale poznanie, že klienti sa môžu na personál vždy spoliehať. Presvedčil som sa, že aj bývalí i terajší zamestnanci na čele s pani riaditeľkou PaedDr. Anastáziou Borikovou robia, všetko preto, aby klienti nepocítili problémy, ktoré sú momentálne v celej spoločnosti a premietajú sa aj do týchto zariadení. Dokonca som bol milo prekvapený, aký je súlad medzi obyvateľmi a zamestnancami, ktorí spoločne vystúpili v divadelných predstaveniach a na záver si spoločne zaspievali a zatancovali pri muzike.**

Odhádzam odtiaľto veľmi spokojný, lebo som sa presvedčil, že je tu o ľudí postarané. Preto ešte raz ďakujem bývalým aj súčasným pracovníkom za ich obetavosť s ktorou vykonávajú svoju prácu. Je to vidno, že do nej dávajú svoje srdce."

V. Maňka nezabudol vyzdvihnúť, že sa zariadenie nachádza v krásnom prostredí: **"Každý, kto tu dneska bol ako hosť, si musel pripadať ako v rekreačnom zariadení - je tu krásna príroda a za seba môžem povedať, že**

som tu určite načerpal energiu na niekoľko dní."

Na otázku, či sa na neho ako predstaviteľa zriaďovateľa vedenie obrátilo s nejakou žiadosťou o pomoc, povedal: **"Dneska som si žiadne sťažnosti zatiaľ nevypočul, v týchto slávnostných chvíľach sa táto téma "neotvárala". Pribežne sa o starostiach i radoostiach zariadenia dozvedáme a snažíme sa ich riešiť. Verím, že ťažkú situáciu, aká momentálne je, už čoskoro prekonáme, a že zamestnanci zariadenia sa dočkajú lepšieho ohodnotenia, teda takého, aké si za svoju ťažkú prácu zaslúžia. Veľmi ich obdivujem, lebo s takýmto pekným prístupom k práci v sociálnej oblasti sa už museli narodiť."**

Oslávencovi sa patrí poblahoželať - v prípade DSS Čeláre - Kíř želáme jeho vedeniu, aby malo, tak ako doteraz, podporu od svojho zriaďovateľa, ochotných a vďačných sponzorov ako aj starostov príslahých obcí, ktorí sú im nápomocní v ich náročnej práci. Všetkým zamestnancom zariadenia prajeme pevné zdravie, silu a ochotu pracovať, tak ako doteraz so zánietením pre ľudí, ktorí sú na pomoc odkázaní.

Text a foto: - R. HORNÁČEKOVÁ -

● Z televízora, osobného daru Vladimíra Maňku, sa všetci potešili

● V kultúrnom programe sa vystriedali takmer všetci klienti, za čo zožali zaslúžený potlesk

● Vedenie DSS na narodeninovú oslavu nezabudlo pozvať ani bývalých zamestnancov, aby sa im poďakovalo za vykonanú prácu

Dôležité míľniky v histórii DSS Čeláre - Kíř

- Rok 1953 - Na základe uznesenia KNV v B. Bystrici bol v roku 1953 zriadený bývalý Ústav sociálnej starostlivosti pre 45 mentálne postihnutých dospelých občanov.
- 1955 - Od 1. 12. bol personál ústavu rozšírený o rehoľné sestry.
- V 60 - tých rokoch - Urobilo sa elektrické osvetlenie, vodovod, postavila sa stravovacia prevádzka, práčovňa a garáže. Začalo sa s pracovnou i mimopracovnou činnosťou klientov.
- 1967 - Ústavu bolo udelené Čestné uznanie za veľmi dobré pracovné výsledky.
- 1968 - V dôsledku reprofiliácie zariadení boli klientky preradené do iných ústavov.
- V 70-tých rokoch zaznamenáva zariadenie intenzívnejší rozmach. Vybudovali sa budovy pre klientov, kultúrna miestnosť, prírodné kryté javisko, administratívna budova so spoločenskou miestnosťou pre pracovníkov ústavu, nová moderná práčovňa a kotolňa.
- 1975 - Po dokončení prevádzkovej budovy pavilónu Javor sa zvýšila kapacita zariadenia na 120 klientov. Zvýšila sa úroveň pracovnej rehabilitácie a kultúrno-záujmovej činnosti.
- 1981 - Zariadenie prešlo celkovou údržbou a renováciou. Kapacita sa zvýšila na 145 miest, z ktorých 26 klientov s najťažším postihom bolo umiestnených mimo areálu a do areálu bolo presťahované v roku 1983.
- 1983 - Kapacita ústavu sa zvýšila na 160 miest. V spolupráci so ZOO Bojnice bola založená vlastná mini ZOO, začala sa rozvíjať hippoterapia.
- 2002 - V zmysle zákona bol ústav premenovaný na Domov sociálnych služieb Čeláre-Kíř a od 1.4.2002 patrí pod súčasného zriaďovateľa BBSK. Okrem priestorov pre klientov poskytuje aj priestory pre ambulanciu lekára s čakárňou, telocvičňu s rehabilitačným centrom pre klientov, a 4 izieb aj pre klientov s vyššou mierou samostatnosti. Na základe dohody so Spoločnosťou na pomoc chorým na Huntingtonovu chorobu začalo toto zariadenie ako jediné zariadenie na Slovensku poskytovať sociálne služby aj ľuďom postihnutým touto chorobou.
- 2013 - Deň otvorených dverí pri príležitosti 60 výročia založenia DSS Čeláre - Kíř.

Plenér neprofesionálnych výtvarníkov v obci Hrušov

Banskobystrický samosprávny kraj - Hontiansko-ipeľské osvetové stredisko Veľký Krtíš v spolupráci s obcou Hrušov a Okresným výborom Matice slovenskej usporiadalo v dňoch 23. - 30. júna 2013 výtvarný plenér neprofesionálnych výtvarníkov. Maľovaniu vo voľnej prírode sa zúčastnilo dvadsať výtvarníkov zo Slovenska. Iniciátorkou tohto krásneho podujatia bola neprofesionálna maliarka z Modrého Kameňa, Emília Slúková.

I keď v dnešnej dobe mizne malebný vzhľad miest a dedín, neplatí to o obci Hrušov, ležiacej na južných svahoch Krupínskej planiny v trojuholníku miest Šahy, Krupina a Veľký Krtíš. V tejto rázovitej dedine bolo naozaj dosť príležitostí pre výtvarníkov objavovať a maľovať niečo nezvyčajné, vzácne a krásne. Prírodné scenérie vyvolávali v nás nádherný estetický zážitok, spomienky na domov, na rodinné puto, na hlboké a čisté city, ktoré nás spájajú s našimi blízkymi. Ovzdušie a svetlo sa menilo z hodiny na hodinu. Malé rovinky sa striedali s vrškami a kopcami. Koberce lúk s nespočítaným množstvom odtieňov zelenej, doplnenej farbami lúčnych kvetov vyvolávali v nás optimistickú náladu. Majestátne stromy sa odrážali od svetlého pozadia. Ich koruny akoby sa chveli v kontraste s okolitou krajinou. Mnohé vplyvom atmosférických a iných činiteľov boli deformované do zaujímavých tvarov. Aj listy stromov,

pod rukou ktorých vznikali krásne obrazy. Ich vycibrené citlivé oko študovalo, pozorovalo a viedlo dialóg s prírodou. Ich fantáziu inšpirovali línie, farby a tvary. Všetky obrazy, ktoré

Bledoružová

*obloha na svitaní, krásna a nežná ako tvár bábätka.
Sýtbelasá za jasného dňa, to nebesá otvárajú svoju náruč.
Za súmraku červená modrej podá ruku a odraz fialovej vytvorila.
Zapadajúce slnko, či hviezdny svit očarúvať nás neprestanú,
kým cestou žitia kráčať budeme.*

okružle, dlhé a úzke, kopijovité s okrajmi hladkými alebo vrúbkovanými, tvorili nádherné ošatenie stromov a kríkov. Čarovný dojem v nás vyvolávala obloha, jej náhle zmeny zafarbenia. Veľkolepé scenérie prírody, architektúra, lazničke usadlosti, či Čabraďský hrad podnecovali obrazotvornosť a túžbu tvoriť.

S obdivom som hľadela na prácu neprofesionálnych výtvarníkov,

vznikli pod ich rukami, boli na záver plenéra v sobotu pre verejnosť vystavené popri ceste do kostola. A tak si mohli Hrušovčania vychutnať krásne maľby zobrazujúce známe lokality a objekty ich obce, na ktorú môžu byť právom hrdí.

Za všetkých zúčastnených neprofesionálnych, ako aj pár profesionálnych maliarov, vyslovujem vrelú vďaka organizátorom tohto podujatia:

Mgr. Ivane Leškovej, riaditeľke HIOS a maliarke Emílii Slúkovej. Veľké poďakovanie patrí starostovi obce Hrušov Ing. Pavlovi Bendíkovi, Jankovi Brložovi, jeho manželke, ako aj úžasným harmonikárom. Nechýbali ani skvelé lepničky, ktoré pripravili Anka, Marka a Zuzka. Oceňujem výdatnú stravu, o ktorú sa postarala Ruženka Kamasová so svojim personálom z pohostinstva Ruža.

Všetci, ktorí sa chystáte v dňoch 16. - 17. augusta na Hontiansku parádu, nezabudnite si pozrieť práce neprofesionálnych výtvarníkov, ktoré vznikli počas ich tvorivého pobytu v tejto malebnej obci Hrušov.

Vďaka za vašu pohostinnosť, ktoré sa všetkým zúčastneným dostalo.

Mgr. ANNA KOLLÁROVÁ
- CIELOVÁ

Pozn. red. Plenér (plein-air alebo plain-air; po francúzsky en plein air) je maľovanie vo voľnej prírode priamo pred krajinným motívom alebo obraz takto namaľovaný. Maliarsky smer zdôrazňujúci plenér sa volá plenérizmus. Táto technika bola obzvlášť využívaná v období realizmu a impresionizmu. Jej predstaviteľom bol aj Eugene Boudin - uznávaný maliar, učiteľ jedného z najznámejších predstaviteľov impresionizmu vôbec, Clauda Moneta.

Výstavka prác

Starosta obce Ing. Pavel Bendík a Mgr. Ivana Lešková, riaditeľka HIOS

Vedúci OP Matice slovenskej Janko Brlož informuje účastníkov plenéra o možnosti výberu námietov na maľovanie

Maliarka Emília Sluková, iniciátorka výtvarného plenéra Hrušov 2013

Účastníci výtvarného plenéra Hrušov 2013